

(2003/C 28 E/049)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0689/02
af Hans-Peter Martin (PSE) til Kommissionen

(5. marts 2002)

Om: Adgang til informationer om anklager om misbrug og bedrageri

På trods af forskellige forbedringer i forbindelse med adgangen til dokumenter, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾ af 30. maj 2001, er det fortsat mere end nødvendigt, at Kommissionens og Rådets behandling af anklager om misbrug og bedrageri klarlægges. Kommissionen anmodes derfor om at forelægge en detaljeret redegørelse for proceduren. Kommissionen bedes især besvare følgende spørgsmål:

Fra hvilket tidspunkt og hvorledes er det på den ene side muligt for medlemmer af Europa-Parlamentet og på den anden side for interesserede borgere at få klart kendskab til konkrete skriftlige anklager fra ansatte i EU-institutionerne og aktindsigt i de pågældende dokumenter?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Romano Prodi

(6. maj 2002)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999⁽¹⁾ indeholder bestemmelser om de eksterne og interne administrative undersøgelser, som skal foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁽¹⁾, som er den tjeneste, der er bemyndiget til at foretage undersøgelser til bekæmpelse af svig, og som er tildelt fuldstændig uafhængighed i forbindelse med sin undersøgelsesfunktion.

I overensstemmelse med ovennævnte lovgivning vedtog Kommissionen den 2. juni 1999 en afgørelse (1999/396/EF, EKSF, Euratom) om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser⁽²⁾. I denne afgørelse fastslås pligten til i fuld udstrækning at samarbejde med OLAF.

I forbindelse med den nuværende reformstrategi har Kommissionen endvidere vedtaget en meddelelse om rapportering af uregelmæssigheder⁽³⁾. En ny afgørelse blev vedtaget den 4. april 2002 med henblik på fastlæggelse af de retlige rammer for denne procedure og dens anvendelsesområde⁽⁴⁾. Det ærede medlem kan få yderligere oplysninger i høringsdokumentet om dette emne, som findes på Kommissionens netsted for reformen⁽⁵⁾.

Hertil kommer, at Kommissionen i 2001 oprettede et undersøgelses- og disciplinærkontor, der foretager administrative og disciplinære undersøgelser i samråd med generalsekretæren. Kontoret hører også OLAF for at sikre, at det ikke har iværksat en undersøgelse om det samme emne.

I de senere år har Kommissionen således forbedret sine muligheder for at bekæmpe enhver formodet uregelmæssighed og har indført procedurer, der sikrer undersøgelsesernes uafhængighed.

Individuelle anmodninger om adgang til konkrete skriftlige anklager fra medlemmer af Europa-Parlamentet eller fra offentligheden skal behandles fra sag til sag i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁽⁶⁾.

Bilag III i rammeaftalen om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen fastsætter reglerne for fremsendelse af fortrolige oplysninger til Europa-Parlamentet og for, hvordan disse oplysninger efterfølgende skal behandles. Det ærede medlem kan i dette dokument få flere informationer om, i hvilken form og under hvilke omstændigheder medlemmer af Europa-Parlamentet kan få adgang til dokumenter om anklager og undersøgelser. Disse aftaler regulerer formidlingen af oplysninger om anklager, og under hvilken form de kan viderebringes. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at rammeaftalen finder anvendelse, medmindre andet følger af de retlige bestemmelser om OLAF's undersøgelser.

Som det ærede medlem sikkert ved, har Parlamentet gentagne gange gjort det klart, at det anerkender betydningen af at overholde princippet om uskyldsformodning og forstår, at forhastet offentliggørelse af anklager kunne krænke dette princip. Der skal altid tages hensyn til dette grundlæggende princip for at sikre den anklagedes borgerlige rettigheder og beskytte undersøgelsesernes integritet og eventuelle efterfølgende administrative eller retslige procedurer, der kan retfærdiggøres af det bevismateriale, som er fremkommet i forbindelse med disse undersøgelser.

Kommissionen og de andre institutioner skal også tage hensyn til, at de som arbejdsgivere ifølge vedtægten for tjenestemænd har et specifikt ansvar over for tjenestemænd, som bliver anklaget for noget. En forhastet offentliggørelse af anklager ville ligeledes sandsynligvis afskrække tjenestemænd fra at viderebringe mistanke om uregelmæssigheder, hvilket ville medføre en risiko for, at korrekte og effektive undersøgelser hindres.

De forslag, som Kommissionen er fremkommet med som led i strategien for reformen af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, vil medføre forandringer, som giver personalet sikre og effektive interne kanaler for indberetning af mistanke om uregelmæssigheder, og gør det også muligt at foretage indberetninger til formændene for andre institutioner, end den man er ansat i, eller til Den Europæiske Ombudsmand, hvis hverken den institution, man er ansat i, eller OLAF har reageret tilstrækkeligt seriøst på en indberetning.

(¹) EFT L 136 af 31.5.1999.

(²) EFT L 149 af 16.6.1999.

(³) SEK(2000) 2078.

(⁴) K(2002) 845.

(⁵) http://www.cc.ccc/home/admref/en/ressources_disfonct.html.

(⁶) EFT L 145 af 31.5.2001.

(2003/C 28 E/050)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0690/02
af Elspeth Attwooll (ELDR) til Kommissionen**

(5. marts 2002)

Om: Træfyret pyrolyse

Skønt EU må fortsætte med at støtte og udvikle vedvarende energikilder, må dette ikke ske til almen skade for miljøet. Midler fra EU og Det Forenede Kongerige anvendes for tiden til yderligere forskning inden for teknologier, der anvendes til at udnytte biomasse-energi kilder.

Hvilke skridt har Kommissionen, i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, taget for at vurdere de risici for det lokale miljø, der opstår ved, at anlæg producerer flydende biobrændsel gennem pyrolyseprocesser generelt og træfyret pyrolyse, med diesel som supplerende brændsel, i særdeleshed? Af hvilken art er disse risici, og hvor alvorlige er de for sundhed og sikkerhed, både for dem, der arbejder med dem, og for den brede offentlighed og for miljøet generelt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(3. april 2002)

Adskillige virksomheder er i øjeblikket ved at blive udvikle flash-pyrolyseteknikker, der producerer bio-olie fra biomasse, og der er i forbindelse med Kommissionens programmer givet støtte til adskillige projekter.

Anvendelse af bio-olie, der er et vedvarende flydende brændstof, til energiproduktion resulterer i en betydelig reduktion af emissioner til miljøet sammenlignet med alle fossile brændstoffer og særlig kul.

Baseret på subsidiaritet er alle demonstrationsanlæg forpligtet til, uafhængig af typen af biomasseomdannelses teknik, at overholde alle lokale miljøkrav og emissionsgrænser. Maskinproducenterne er desuden klare over, at medmindre de udvikler maskiner, der kan brænde effektivt og med minimale emissioner, vil deres produkt, bio-olien, aldrig slå igennem på markedet.